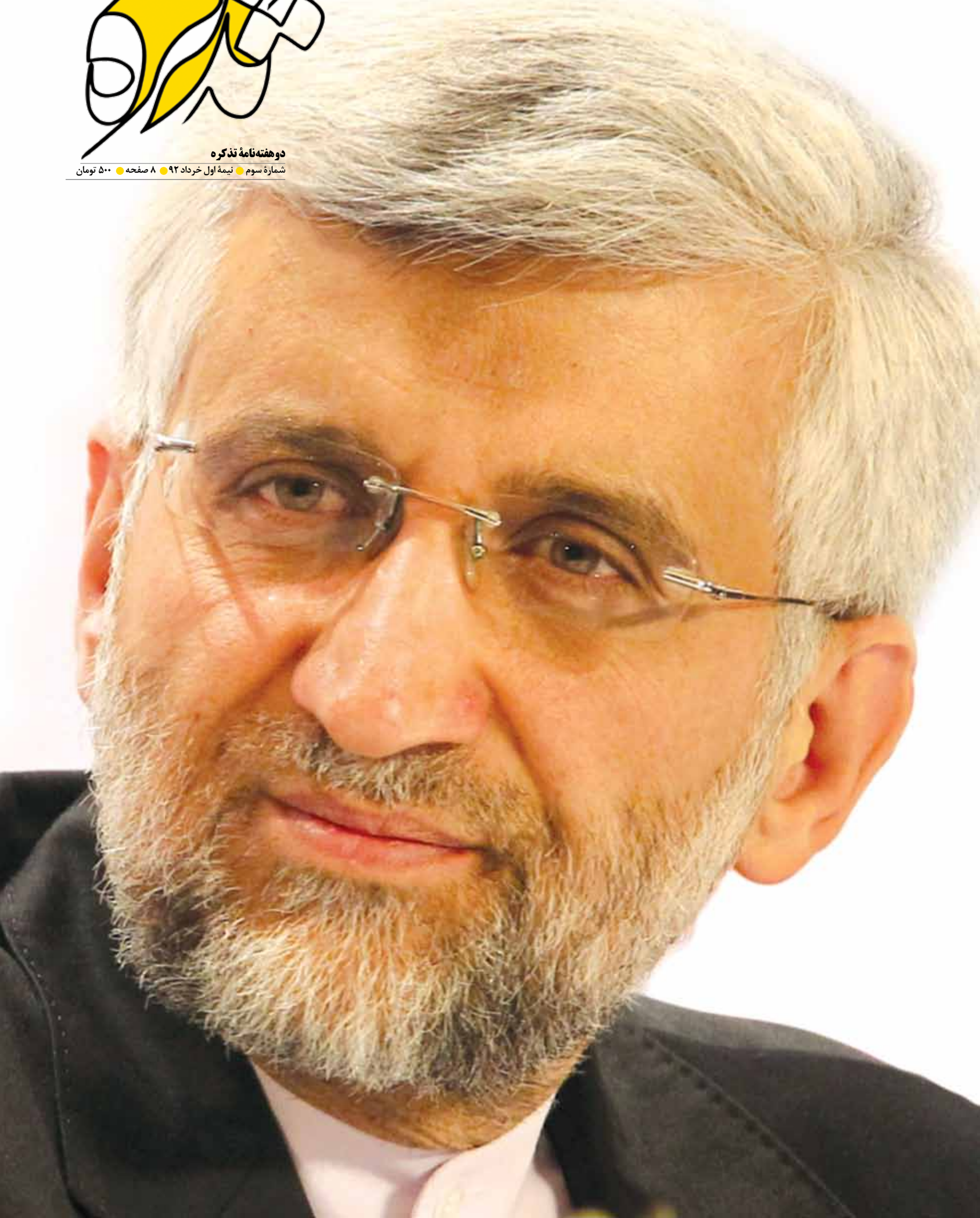

کسانی سر کار بیایند که مصداق «انّ الذین قالوا ربّنا الله ثمّ استقاموا» باشند

دوهفته نامه تذکره

شماره سوم ● نیمه اول خرداد ۹۲ ● ۸ صفحه ● ۵۰۰ تومان

نکته

توسعه مشهد مقدس با برنامه‌ریزی شهری زائر محور

دکتر جواد ستاری

اقدام برای برطرف کردن معضلات شهر، سالم‌سازی محیط زیست، حفظ اصالت اسلامی و ملی در ساخت و سازها، استقرار بخشیدن

به جو اسلامی و فرهنگی سالم، پرداختن به نیازهای فوری در عین اهتمام به کارهای زیربنایی و ... همه و همه نیازمند برنامه‌ریزی است. آنچه پیش از برنامه‌ریزی برای هر حرکتی مورد توجه می‌باشد، نگاه صحیح به موضوعات و درک درست از مفاهیم زیربنایی است.

شهر مقدس مشهد که اعتلاء و پیشرفت آن، مدنظر همگان است، شهری «زیارتی» است و سالانه میزبان ۲۵ میلیون تا ۳۰ میلیون زائر داخلی و خارجی است. بافت پیرامون حرم مطهر و عبور و مرور زائران و مجاوران از این بافت، مهاجرپذیری و زائرپذیری این شهر و مشکلات مرتبط با آن، کماکان مهم‌ترین مساله پایتخت معنوی ایران اسلامی است.

توسعه و پیشرفت امور مرتبط با موضوعات سلامت، زیست، فرهنگ، اجتماع، اقتصاد، عمران و ... تابعی از این گزاره و توجه صحیح برای رفع مشکلات و موانع برشمرده است.

اگر بخواهیم با نگاه سیاست‌گذاری به موضوع زیارت نگاه کنیم، گسترش فرهنگ زیارت، بستر ساز گسترش فرهنگ و هویت دینی است و این امر نیز زمینه‌ساز رشد فرهنگ اصیل انقلاب اسلامی است. اگر ما در نوع نگاه به مقوله زیارت دیگری را مدنظر قرار دهیم، ممکن است زمینه‌ساز انحراف از این هدف اصیل گردیم. در این سال‌ها آنچه مزید بر علت مشکلات شده، نگاه ناصحیح به مقوله زائر و زیارت است. دغدغه شمار ه یک سازمان‌های متولی رسیدگی به زائران، مطابق

اظهارات خودشان در جراید، نه زیارت با معرفت که توریسم و گردشگری زیارتی است! گاهی سیاست‌گذاران، تفاوتی میان معانی زائر و گردشگر قائل نیستند. زائر و زیارت، در فرهنگ و متون دینی «قل سیروا فی الارض فانظروا کیف کان...» است. سفر تاکید شده سفری است که پشت آن هدف و نیت قرب الی الله وجود داشته باشد. زائر به زیارتگاه می‌رود تا روحش را تطهیر کرده و به عبادت بپردازد و مقصود تمام فعالیت‌های او تقرب الی الله است.

اما توریسم کسی است که مسافرت می‌کند تا ترمیم اعصاب و فرح پیدا کند؛ یا نادیده‌ها، عجایب هفت‌گانه، مریدان دیگر نقاط جهان دیگر را ببیند تا لذت ببرد.

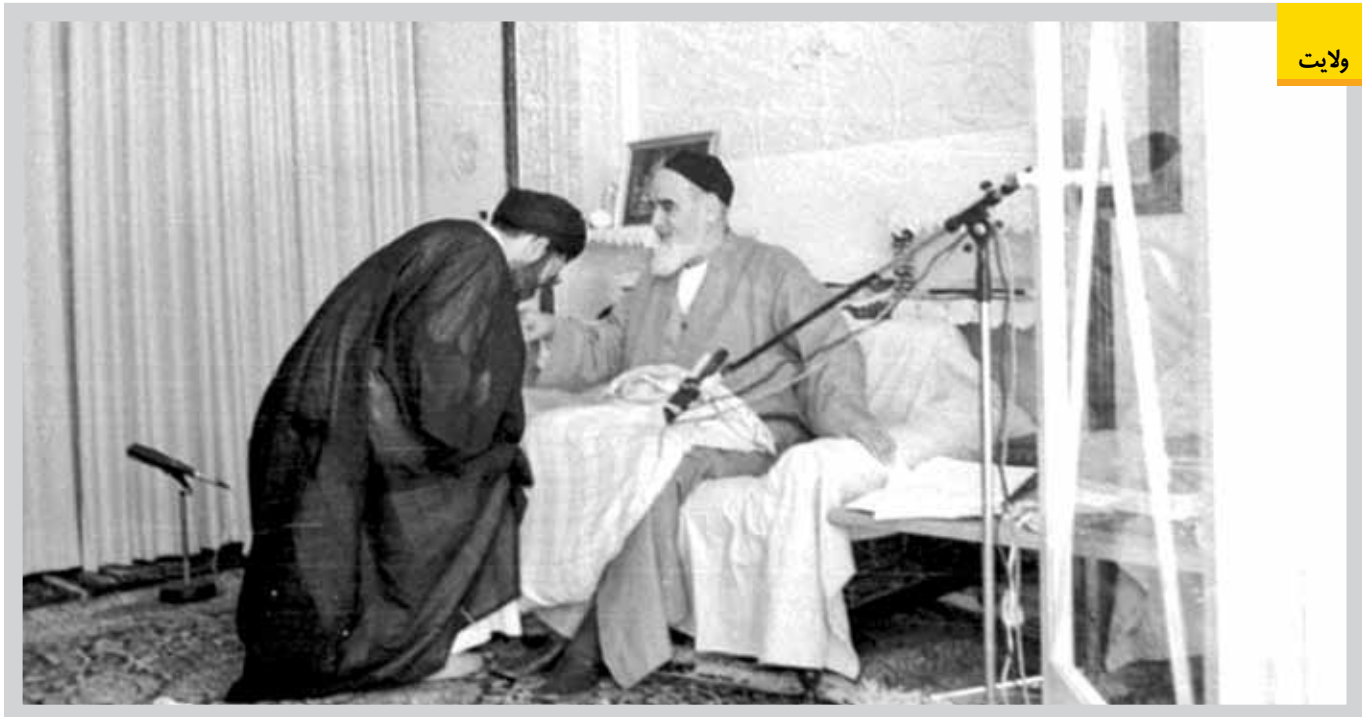
برای زائر وجه فرهنگی به جای وجه مادی غالب است. در گردشگری و توریسم اما تقدس وجود ندارد.

با این دو نگاه به مسافری که به مشهد آمده، دقیقا می‌توان دوگونه برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری داشت. فرایند طراحی ساختار شهر مشهد از حدود دو دهه قبل که نوعی از طراحی و معماری و سبک زندگی را در این شهر تبلیغ و ترویج می‌نماید، با هویت و روح اصلی شهر سازگاری ندارد.

معماری و طراحی اطراف حرم مطهر و پهنه شهر مشهد، تا چه حد با معماری اسلامی حرم و بسپاری از اماکن معنوی ما که نمادهایی هستند که تجلی توحید را در درون خود دارا هستند، هم‌ساز و هم‌ساخت‌اند؟!

آیا می‌شود گفت که با دست خودمان و با سیاست‌گذاری و پول خودمان، در شهری که نماد فرهنگ دینی و پایتخت معنوی ایران است، زمینه‌ساز نابودی فرهنگ و هویت الهی انقلاب اسلامی هستیم؟ هویتی که هرچا به آن تمسک جستیم موفق بودیم و پیشرفت کرده‌ایم و هرچا از آن دوری کرده‌ایم، دچار شکست شده‌ایم؟

آنچه در مشهد امروز به عنوان جاذبه‌های گردشگری و به دلیل بیشتر ماندن زائر در مشهد ساخته می‌شود، چیزی نیست که در شهرهای دیگر وجود نداشته باشد و یا امکان ساخت نداشته باشد. توجه ضروری به زائران میلیونی حضرت ثامن‌الحجج علیه‌السلام، واجب و ضروری است.

ولایت

امام بزرگوار ما، پدر این امت بود

که کارهای بزرگی که همه می‌گفتند نشدنی است، باطلوع امام، این کارها شدند؛ همه سدهایی که گفته می‌شد شکستی نیست، با حضور امام، این سدها شکستی شد. او علاوه بر اینکه خود، مظهر عزت نفس و اقتدار معنوی بود، روح عزت را در ملت هم زنده کرد.

وقتی ادبیات انقلابی امام را ملاحظه می‌کنید، می‌بینید تکیه اصلی بر روی ساخت درونی ملت است؛ احیای روح عزت، نه با تفاخر، نه با غرور، نه با به‌خودبستن، بلکه با استحکام ساخت درونی. آنچه که ما باید به آن توجه کنیم، این است که این یک کار مقطعی نیست؛ این یک کار مستمر

امام بزرگوار ما در حق این ملت و در حق این کشور پدری کرد. پدر امت، یعنی مظهر مهربانی و رحمت و مظهر اقتدار و صلاحیت و شخصیت؛ استحکام شخصیت پدرانه، در کنار محبت و مهربانی پدرانه. علاوه بر این‌ها، امام پدر جنبش اسلامی امروز در دنیای اسلام است.

ما امام را اینچور شناختیم، امام در طول حیات، چه در حوزه علم و تدریس، چه در دوران مبارزه دشوار، و چه در حوزه مدیریت و حاکمیت - آن وقتی که در رأس کشور قرار گرفت و مدیریت جامعه را در قبضه گرفت - در همه اینها مصداق «و توکل علی العزیز الزحیم» بود. برای همین بود

است، یک کار ادامه‌دار است. ملت باید با عوامل رکود و ایستایی مقابله کند. عواملی وجود دارد که یک انسان پیشرو را، یک ملت پیشرو را متوقف می‌کند. بعضی از این عوامل در درون خود ماست؛ بعضی از این عوامل، تمهیدات دشمن است. اگر بخواهیم دچار رکود نشویم، دچار ذلت نشویم، دچار عقب‌گرد نشویم، دچار همان وضعیت دوزخی قبل از انقلاب نشویم، باید حرکتمان متوقف نشود. اینجاست که با یک مفهومی به نام «پیشرفت» روبرو می‌شویم. باید دائم پیشرفت کنیم. این عزت ملی، این استحکام درونی، این ساخت مستحکم، بایستی دائم در حال جلو رفتن باشد و

ما را به پیشرفت برساند. این دهه به «دهه پیشرفت و عدالت» نامگذاری شده است.

عدالت هم در دل پیشرفت است. پیشرفت، فقط پیشرفت در مظاهر مادی نیست؛ در همه ابعاد وجودی انسان است؛ که درونش آزادی هم هست، عدالت هم هست، اعتسالی اخلاقی و معنوی هم هست؛ اینها همه در مفهوم پیشرفت هست. البته در آن، پیشرفت مادی، پیشرفت مظاهر زندگی، پیشرفت علمی هم وجود دارد. امام با آن حرکت خود، ما را در جاده‌های قرار داد که باید در این جاده پیش برویم. هرگونه توقف در این جاده، ما را به عقب‌گرد می‌رساند.

مژدوران رژیم بحرین، برجسته‌ترین عالم بحرین، یعنی آیت‌الله شیخ عیسی قاسم را که یکی از بزرگترین شخصیت‌های حامی انقلابیون بحرینی است، مورد هدف قرار داده‌اند.

بیداری

شیخ عیسی قاسم؛ ستاره‌های در آسمان تشیع

درباره آیت‌الله شیخ عیسی قاسم | رهبر انقلابیون بحرین

رژیم بحرین در اقدامی هتاکانه، ساعت دو امامد جمع، دهه‌انظامی مسلح رژیم آل خلیفه با همراهی افراد لباس

شخصی با حمله به منزل آیت‌الله شیخ عیسی قاسم، رئیس شورای اسلامی علمای بحرین و رهبر معنوی شیعیان این کشور، در شهر «الدراز» در غرب منامه، در نبود صاحبخانه، خانواده او را که در خواب به سر می‌پرند وحشتزده بیدار کرده و علاوه بر ایجاد رعب، خسارت‌هایی را به منزل وی وارد کردند.

این اقدام غیرقانونی دستگاه سرکوب‌گر آل خلیفه در تعرض به یک نماد مذهبی بحرینی، موج مخالفت‌های گسترده را در سطح داخلی و منطقه‌ای به دنبال داشته است که این واکنش‌ها همچنان ادامه دارد.

حزب الله لبنان نیز با صدور بیانیه‌ای، حمله به منزل آیت‌الله شیخ عیسی قاسم در منامه را محکوم کرد و این اقدام را اهانتی خطرناک به مقدسات دینی و شخصیت‌های مذهبی دانست.

علمای بزرگ بحرین نیز حمله به خانه این روحانی را اقدامی زشت و نشانه‌های بسیار خطرناک دانستند. آنها در بیانیه خود رژیم بحرین را مسؤول عواقب این هتاک دانستند و گفتند: ملت بحرین در قبال تعدی به بزرگ‌ترین نماد دینی در بین نمادهای این کشور سکوت نخواهد کرد و دستگاه حاکم باید همه پیامدها و نتایج این اقدام خود را

برعهده بگیرد. سعید مقتدا صدر، رهبر جریان صدر عراق نیز از طرفدارانش خواست تا پس از نماز جماعت، با برگزاری تظاهرات، خواستار بسته‌شدن فوری و بدون تاخیر سفارت بحرین در عراق شوند.

آنچه می‌خوانید زندگی و سوابق رهبر انقلابیون بحرین و درباره شخصیت برجسته این عالم ربانی است.

در بحرین حدود ۱۵ حزب فعالیت می‌کنند که اعضای آنها شیعه، سنی، ملی‌گرا، سکولار، بعثی و غیره هستند؛ البته با توجه به جمعیت اندک بحرین بعضاً اعضای این احزاب به بیش از یک‌صد نفر نمی‌رسد. در این میان «مجلس علمای شیعی» یک تشکل جدی و منسجم در بحرین به شمار می‌آید که «شیخ عیسی قاسم» فرزند احمد، با نفوذترین روحانی بحرینی، رئیس این تشکل است.

شیخ عیسی قاسم کیست؟

آیت‌الله حاج شیخ «عیسی احمد قاسم الدراری البحرانی» از برجسته‌ترین علما و رهبران سیاسی بحرین است که در روستای «دراز»، از روستاهای اطراف «منامه» در پایتخت بحرین دیده به جهان گشود و تحصیلات مقدماتی خود را در مدارس این روستا به پایان رساند.

تحصیلات علوم دینی خود را در بحرین در دهه ۱۹۶۰ میلادی با حضور در محضر شیخ «علوی الغریبی» آغاز کرد و سپس راهی نجف اشرف شد تا به تحصیل علوم دینی و از جمله فقه در آن بپردازد. وی از جمله دانش‌موختگان آیت‌الله شهید «سیدمحمدباقر صدر» است.

با آغاز فعالیت برای تأسیس پارلمان بحرین که

قصد داشت پس از شکل‌گیری کشور، کار تدوین قانونی اساسی بحرین را به انجام برساند، مردم بحرین از شیخ قاسم خواستند با بازگشت به این کشور خود را برای حضور در این پارلمان کاندیدا نماید و در عمل شیخ عیسی موفق شد با بالاترین رأی به پارلمان بحرین راه یابد و در کنار جریان اسلام‌گرای پارلمان، نقش مهمی در تدوین مواد و بندهای اسلامی در قانون اساسی بحرین ایفا کند.

در سال ۱۹۷۱ میلادی، وی نامزد نمایندگی در مجلس ملی شد و با به دست آوردن آرای لازم به این مجلس راه یافت و تا زمان انحلال این مجلس با اخلاص و وفاداری هرآنچه در توان داشت، به مردم بحرین خدمت کرد.

ادامه تحصیلات عالی دینی

در سال ۱۹۷۱ میلادی که جمعیت «بیداری اسلامی» در بحرین تأسیس شد، وی از جمله بارزترین و برجسته‌ترین بنیانگذاران آن بود و در

پرهیزگاری، تسلط بر مسائل و جریات روز کشور و جهان، در کنار مهربانی و مردم‌داری و علم فراوان و تسلط بر مسائل فقهی، موجب شده تا شیخ، جایگاه بسیار با نفوذی در میان مردم بحرین بیابد

حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی، آیت‌الله شیخ عیسی قاسم را «ستاره‌ای در آسمان تشیع» توصیف نموده و فرمودند: «پنج‌جانب به وجود شیخ افتخار می‌کنم،» پرهیزگاری، تسلط بر مسائل و جریات روز کشور و جهان، در کنار مهربانی و مردم‌داری و علم فراوان و تسلط بر مسائل فقهی، موجب شده تا شیخ، جایگاه بسیار با نفوذی در میان مردم بحرین بیابد و به جرأت بتوان گفت، محبوب‌ترین روحانی در میان مردم بحرین باشد. شیعیان بحرین، همواره طبع و فرامنا بر اوامر و دستورات و اشارات او هستند.

از جمله ویژگی‌های شیخ، حمایت دائمی او از مسلمانان و مظلومان جهان، به ویژه حمایت قاطع از جریانات مقاومت در منطقه از جمله حزب‌الله لبنان بوده و به همین دلیل، مردم لبنان نیز علاقه زیادی به شیخ عیسی دارند.

